

Matan Torah: Natural Disaster or Paradise on Earth?

The Tensions within Matan Torah and
Talmud Torah between Ahava and Yirah

Hesped for who???

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נב עמוד א
וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד... הא הספידא מאי
עבידתיה? פליגי בה רבי דוסא ורבנן. חד אמר: על משיח בן יוסף שנהרג, וחד אמר: על יצר
הרע שנהרג... אלא למאן דאמר על יצר הרע שנהרג - האי הספידא בעי למעבד? שמחה בעי
למעבד!...

“The land will eulogize, each family separately; the family of the house of David separately, and their women separately, For **what is the nature of this eulogy?** The Gemara answers: **Rabbi Dosa and the Rabbis disagree concerning this matter. One said that this eulogy is for Messiah ben Yosef who was killed in the war of Gog from the land of Magog. And one said that this eulogy is for the evil inclination that was killed. According to the one who said that the eulogy is for the evil inclination that was killed, does one need to conduct a eulogy for this? On the contrary, one should conduct a celebration. Why, then, did they cry?**

Hesped for who???

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נב עמוד א

כדרש רבי יהודה לעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט השערה הללו בוכין והללו בוכין צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה ואף הקב"ה תמה עמהם

This can be understood as **Rabbi Yehuda taught: In the future**, at the end of days, **God will bring the evil inclination and slaughter it in the presence of the righteous and in the presence of the wicked**. For the **righteous** the evil inclination appears to them as a **high mountain**, and for the **wicked** it appears to them as a mere **strand of hair**. **These weep and those weep. The righteous weep and say: How were we able to overcome so high a mountain? And the wicked weep and say: How were we unable to overcome this strand of hair? And even the Holy One, Blessed be He, will wonder with them.**

“Rasha”

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נב עמוד ב

אמר רבי שמעון בן לקיש יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו שנאמר (תהלים לז, לב) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו ואלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול לו שנאמר' (תהלים לז, לג) ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו

Rabbi Shimon ben Lakish said: A person's evil inclination overcomes him each day and seeks to kill him, as it stated: "The wicked watches the righteous and seeks to kill him" (Psalms 37:32); the wicked here is referring to the wickedness inside one's heart. And if not for the Holy One, Blessed be He, Who assists him with the good inclination, he would not overcome it, as it is stated: "The Lord will not leave him in his hand, nor suffer him to be condemned when he is judged" (Psalms 37:33).

תהלים פרק נ

(טז) וְלִרְשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֻקֵי וַתְּשֹׂא בְרִיתִי עָלַי פִּיךָ:

And to the wicked, God said: "Who are you to recite My laws, and mouth the terms of My covenant,

The Experience of Eternity

- 5 The voice of Hashem breaks the cedars; yea, Hashem breaks in pieces the cedars of Lebanon.
6 He makes them also to skip like a calf; Lebanon and Sirion like a young wild-ox.
7 The voice of Hashem hews out flames of fire.
8 The voice of Hashem shaketh the wilderness; Hashem shakes the wilderness of Kadesh.
9 The voice of Hashem makes the hinds to calve, and stripes the forests bare; and in His temple all say: 'Glory.'
10 Hashem sat enthroned at the flood; yea, Hashem sits as King for ever.
11 Hashem will give strength unto His people; Hashem will bless his people with peace

Rashi

At Matan Torah the nations were scared and confused. They approached Bilaam and asked "What is all this noise we hear? Maybe a flood is coming." He responded "Hashem already promised not to bring another flood rather you hear Hashem giving the Torah.

תהלים פרק כט

(ה) קול יְקוֹק שִׁבַּר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְקוֹק אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
(ו) וַיִּרְקָדֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׂרִין כְּמוֹ בֶן רְאִמִּים:
(ז) קול יְקוֹק חִצֵּב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
(ח) קול יְקוֹק יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְקוֹק מִדְּבַר קֹדֶשׁ:
(ט) קול יְקוֹק יַחֲוִיל
אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וַבְּהִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד:
(י) יְקוֹק לְמִבּוֹל יֵשֵׁב וַיִּשָּׁב יְקוֹק מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
(יא) יְקוֹק עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְקוֹק יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם

רש"י תהלים פרק כט

במתן תורה שנתפחדו ונתבהלו האומות ובאו להם אצל בלעם ואמרו לו מה קול ההמון ששמענו שמא מבול הוא בא להביא לעולם אמר להם כבר נשבע שלא יביא מבול אלא קול ההמון ששמעתם, הקב"ה נותן תורה לעמו

Held at Gunpoint

תוספות מסכת שבת דף פח עמוד א

כפה עליהן הר כגיגית - ואע"פ שכבר הקדימו נעשה לנשמע שמא יהיו חוזרים כשיראו
האש הגדולה שיצאתה נשמתן

Hashem held the mountain over their heads - Even though they already accepted it voluntarily with Naaseh Vnishma Hashem had to force them lest they renege when they saw the blazing fire which caused them to perish.

No Pain No Gain

אמרו במ' תנא דבי אליהו שנגזר על ת"ח שילמדו תורה מתוך צער מתוך דוחק מתוך טלטול מתוך שא"ל מזונות מתוך שעבוד מתוך טנוף ובשביל אותו הצער שמצטערים עתיד הקב"ה ליתן שכרם כפול (שו"ת יד אליהו הקדמה)

In Touch with Reality

ספר תפארת ישראל פרק יג

כי התורה הזאת גבוה על גבוה, ומדרגה על מדרגה יש לה, עד עולם הבא. והרי התבאר כל הדברים, שאף אם נראים דברי תורה כדברים פחותים מאד, עם כל זה מגיעים עד עולם הבא. והרי למוד התורה מתיחס אל האדם; כי כמו שהאדם, אף שהוא בעולם הזה הגשמי, [ו]הוא בשר ודם, זוכה לעולם הבא שהוא מסולק מן הגשמי. כך התורה, עם שהאדם מתעסק בדברים שהם גשמיים, והם המצות, יגיע על ידי זה אל המעלה העליונה, שהוא פנימית התורה, ודבק בשם הזה, הם סודי התורה. ולפיכך העוסק בתורה, העסק הוא בדברים גדולים. כי אין לך לומר כי כאשר יעסוק בדברים הגשמיים, כמו נזק שור ובור וכיוצא בזה, שאין לו עסק בדברים הפנימיים. שאם כן האדם שהוא עומד בעולם התחתון, אין לו חלק בעולם העליון הנבדל. רק שצריך לומר כי הנשמה הנבדלת עומדת בגוף, ומכל מקום יש לה דביקות למעלה עד עולם העליון. וכך כאשר עוסק בדברים הגשמיים, יש לו דבקות בפנימיות התורה, ומגיע עד עולם העליון.

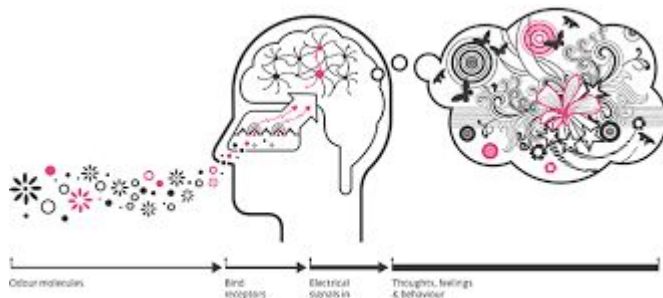

Smells

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד ב

ואמר רבי יהושע בן לוי: מאי דכתיב יאלחיו כערוגת הבשם - כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בשמים. וכיון שמדיבור ראשון נתמלא, - דיבור שני להיכן הלך? - הוציא הקדוש ברוך הוא הרוח מאוצרותיו, והיה מעביר ראשון ראשון, שנאמר יבשפתותיו שושנים נוטפות מור עבר, אל תקרי שושנים אלא ששונים

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: What is the meaning of that which is written: “His cheeks are as a bed of spices, as banks of sweet herbs, his lips are lilies dripping with flowing myrrh” (Song of Songs 5:13)? It is interpreted homiletically: From each and every utterance that emerged from His cheeks, i.e., the mouth of the Holy One, Blessed be He, the entire world was filled with fragrant spices. And since the world was already filled by the first utterance, where was there room for the spices of the second utterance to go? The Holy One, Blessed be He, brought forth wind from His treasuries and made the spices pass one at a time, leaving room for the consequences of the next utterance. As it is stated: “His lips are lilies [shoshanim] dripping with flowing myrrh.” Each and every utterance resulted in flowing myrrh. Do not read the word in the verse as shoshanim; rather, read it as sheshonim, meaning repeat. Each repeat utterance produced its own fragrance.

Approaching the Sublime

וא"י ועוה"ב. יש מעלות שהן בטבע האדם, לפי שורש יצירתו באשר הוא אדם, להשיגן. וכיון שהן שוות לטבע א"צ יסורין כדי לזכות אליהן. אמנם לזכות למעלה שהיא חוץ לטבע, ולמעלה מן הטבע, אין כוחות הגוף שהם טבעיים מוכנים לזה כ"א ע"י יסורין. כענין הנבואה שכשהיתה חלה, היו אבריהם מתפרקים, כמו שביאר הרמב"ם ביסוה"ת¹ וכמו שהפסוקים מורים בדניאל? ועוד במקומות רבים, והכל מפני שהנבואה היא מעלה עליונה חוץ לטבע, אין הגוף הטבעי מקבלה כ"א ע"י יסורים, שיותש חילו וישבר. ע"כ אלו הג' מעלות הן כולן למעלה מן הטבע. והנה האדם מורכב משכל, גוף ונפש. ומצד שלשתם יוכל להיות

